

Persbericht

Eendrachstraat 33
1050 Brussel

07.09 - 10.11.2023

Opening

Donderdag 07.09.2023
18 - 21 uur
Ter gelegenheid van
Brussels Gallery Weekend

Yann Bronder

Tu m'as reproché en fait ce que tu faisais avec moi sans que je ne le sache. Top.

(...)

Ik ga even zingen over de geboorte van Yann Bronder.

Op de berg Iglesias geraakten twee herders, wiens namen ik me niet herinner, verstrengeld in een spel van liefkozing. Na hun strelingen daalden ze elk plichtsbewust terug af naar hun kuddes. Hun zilte zaad, nog warm van passie, bleef achter en sijpelde door de spleten van de dorre rotswand tot in de kern van de berg. Door de koelte van de aardlagen stolde dit vruchtbaar jus en strekte het zich als een ondoordringbaar vlies van bergwand tot bergwand. Ontelbare zomers en winters roerde het zich niet, tot plots de ondergrondse rivier Iglesias het vlies kon grijpen en meevoeren naar het oppervlaktewater. Na een tocht, die ik hier niet zal beschrijven, langs beken en plassen strandde het doordrenkte vel op een rietrijke oever in de buurt van het gehucht Iglesias. Het is daar, en nergens anders, dat Yann Bronder het levenslicht zag.

Uit het herderszaad dat via de berg Iglesias en de rivier Iglesias in het vruchtbare slib van Iglesias terecht kwam, rees een al volgroeide vrouw op. Ze monsterde de omgeving en knikte tevreden. Over wat ze toen deed, bestaan vele verhalen. Ik zal jullie zeggen – ik ruik dat jullie het willen! – wat mij van alle vertelsels het meest waarschijnlijk lijkt.

De geboren Bronder ontdeed zich van de laatste restjes vlies die nog op haar huid kleefden en brak een lange, stompe tak van een uitgedroogde pijnboom. Vervolgens plukte ze de rode vruchten van een mastiekplant en prakte deze met de tak tot een moes, waarmee ze zorgvuldig haar hele lichaam insmeerde. Geheel gehuld in de rode pap en met de pijntak als wandelstok zette ze mars richting Iglesias. Eenmaal aangekomen, besloot de Bronder zich te vestigen onder een boom met zicht op het gehucht. De kinderen zoeken haar er dagelijks, maar blijven op een afstand. De Bronder spreekt niet, maar kotert met haar pijnstok in het mulle zand en vertoont als een malafide marskramer haar verzameling gebaren.

De Bronder gebaart over zaad van herders en over ondergrondse rivieren, over het sap van vruchten en de kleur van hun schillen, over oevers die wemelen van leven en hoe dat leven nieuw leven kan doen leven, en over hoe het komt dat sommige dingen in cirkels rond andere dingen lijken draaien en nog andere dingen dan weer helemaal niet. Ze gebaart dat enkels, knieën en nek zwak zijn. Ze steekt haar vingernagels in brand totdat de vlammen als rode bollen op haar hand dansen. Ze gebaart hoe te lijden, stilletjes te sterven en terug te keren als een bekoorlijk vliesje dat uiteindelijk crepeert door een krankige kliervliezenkoorts. Ze gebaart over een bronzen waterpijp. Ze gebaart dat iedereen in zijn eigen buik rondloopt en dat daarom de boom waar ze onder zitten tegelijkertijd ook de berg is.

De inwoners van Iglesias blijven kinderen baren – kunnen die mensen wel stoppen? – en dus krast de rode Bronder met haar pijntak in het zand. Ze is de laatste der prachtige gevlieden en wiens schuld is dat?

Jullie maken me triest. Ga nu iemand anders lastigvallen. En als je bang bent: maak je maar niet ongerust. Yann Bronder zal voor u zorgen.

(...)

Tekst geschreven door Jef Woestenborghs

Yann Bronder , geboren in 1990 in België studeerde aan het KASK in Gent en volgde de Master Vrije Kunsten aan het LUCA in Brussel.

Bronder werkt niet in series.

Bronder werkt in tijdsblokken en werkt aan verschillende werken tegelijkertijd.

Elk werk is een aanleiding tot iets nieuws, tot iets ongekend. Bronder's werken beperken zich daardoor niet tot één thema of één context. Elk werk is een potentieel beginpunt voor een ander werk en toch staan ze allemaal eveneens op zichzelf. Er bestaat geen hiërarchie tussen objecten, thema's, volgordes,...

Ze geven indrukken, beelden en fragmenten weer die Bronder verzamelt, en deze beelden en fragmenten worden eveneens verzamelt.

- Jan Pérsom